

NO 2268

St-2172/2021

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU
Trg hrvatskih branitelja 1/II
Karlovac

STEČAJNI DUŽNIK: AUTO MAKSIMIR d.o.o u stečaju, OIB: 96607355815

STEČAJNI VJEROVNIK: Jasminka Popović

ŽALBA

protiv Rješenja Naslova, posl. br. St-2172/2021-191 od 23.12.2024.

I. Gore imenovani stečajni vjerovnik Jasminka Popović zaprimila je dana 30.12.2024. godine, Rješenje Naslova posl.br. St-2172/2021-191 od 23.12.2024. (dalje: Rješenje) te na isto u zakonskom roku ulaže sljedeću

Žalbu

II. Navedeno Rješenje stečajni vjerovnik Jasminka Popović pobija u cijelosti iz svi žalbenih razloga.

Obrazloženje

III. Stečajni vjerovnik smatra da je pobijano Rješenje doneseno protivno odredbama Stečajnog zakona, posebice članku 308. koji regulira postupak razvrstavanja vjerovnika i njihove prioritete u stečajnom postupku.

Razvrstavanje vjerovnika u dvije skupine i odluka da vjerovnici druge skupine neće biti namireni ovim stečajnim planom predstavlja povredu načela jednakosti vjerovnika. Time se krši pravo vjerovnika druge skupine na ravnopravno sudjelovanje u postupku i ostvarivanje svojih tražbina.

Nadalje, vjerovnicima prve skupine se predviđa isplata u 48 anuiteta, no nije jasno osigurano da stečajni dužnik ima likvidna sredstva ili stvarnu mogućnost poštovanja takvog plana, što ugrožava provedivost plana i pravnu sigurnost.

Postupak donošenja stečajnog plana obilježen je proceduralnim nepravilnostima:

Vjerovnici nisu bili adekvatno obaviješteni o pojedinostima stečajnog plana, a dokumentacija koja je trebala biti dostupna nije pružena u dovoljnoj mjeri, čime su vjerovnici bili onemogućeni u punom uvidu i zaštiti svojih prava.

Nije osigurano transparentno glasanje vjerovnika, što dovodi u pitanje zakonitost prihvatanja stečajnog plana.

Stečajni plan temelji se na nerealnim financijskim projekcijama i ne osigurava odgovarajuće instrumente osiguranja. U konkretnom postupku stečajni dužnik nastavlja poslovanje, ali nije dostavljen dovoljno detaljan poslovni plan ili analiza koja bi potvrdila održivost budućeg poslovanja i mogućnost ispunjenja obveza prema vjerovnicima.

Prepuštanje cjelokupne imovine stečajnom dužniku za nastavak poslovanja bez dodatnih garancija ili osiguranja predstavlja rizik za vjerovnike.

Stečajni plan u potpunosti uskraćuje pravo na namirenje vjerovnicima druge skupine, što predstavlja ozbiljnu povredu načela pravičnosti i jednakosti vjerovnika u stečajnom postupku. U skladu s odredbama Stečajnog zakona i sudskom praksom, stečajni plan mora nastojati osigurati pravedno i proporcionalno namirenje svih vjerovnika, a ne samo odabranih skupina.

Navedenim stečajnim planom vjerovnici druge skupine ostaju u potpunosti nenamireni, čime je povređeno načelo pravičnosti u stečajnom postupku. Odluka da vjerovnici drugih isplatnih redova nemaju pravo na isplatu nije u skladu s temeljnim ciljevima stečajnog postupka, koji uključuju što povoljnije namirenje svih vjerovnika.

Prema važećem Stečajnom zakonu, vjerovnici nižih isplatnih redova ne mogu biti u potpunosti isključeni iz namirenja ako postoji imovina stečajnog dužnika koja omogućuje barem djelomično ispunjenje njihovih tražbina.

U konkretnom slučaju, cjelokupna imovina stečajnog dužnika ostavljena je radi nastavka poslovanja, što sugerira da postoji vrijednost unutar stečajne mase. Ipak, vjerovnici druge skupine nemaju pravo na bilo kakvo namirenje, niti im je ponuđena alternativa poput udjela u budućim prihodima stečajnog dužnika.

Stečajni dužnik nastavlja poslovanje pod povoljnijim uvjetima, oslobođen svih obveza prema vjerovnicima druge skupine, što ih stavlja u izrazito nepovoljan položaj i narušava njihova prava.

Ističe se i kako stečajni plan ne nudi uvjerljivo obrazloženje za isključenje vjerovnika druge skupine iz namirenja.

Konkretno, nisu pruženi jasni podaci o ukupnoj vrijednosti imovine stečajnog dužnika i načinu na koji je ta imovina namijenjena isključivo vjerovnicima prve skupine. Nema informacija o pokušajima pravednije raspodjele sredstava ili alternativnih rješenja koja bi uključivala barem djelomično namirenje vjerovnika druge skupine, poput odgođenih isplata, otpisivanja dijela potraživanja uz parcijalno namirenje ili uključivanja vjerovnika druge skupine u eventualnu vlasničku strukturu dužnika. Plan također ne uključuje nikakve garancije za vjerovnike druge skupine u slučaju da se poslovanje stečajnog dužnika pokaže uspješnim, što dodatno povećava rizik za ovu skupinu vjerovnika.

Isključivanje vjerovnika druge skupine iz namirenja stvara neravnopravan položaj u kojem radnici kao vjerovnici prvog višeg isplatnog reda dobivaju 100% svojih tražbina uz kamatu, dok vjerovnici druge skupine nemaju pravo na bilo kakvo namirenje.

Takva odluka ne temelji se na zakonski opravdanim razlozima niti na stvarnim financijskim okolnostima dužnika, već na arbitrarnom razvrstavanju koje ne uzima u obzir interese svih vjerovnika.

Prema načelima stečajnog postupka, svi vjerovnici trebali bi biti uključeni u namirenje proporcionalno vrijednosti svojih tražbina, uzimajući u obzir mogućnosti stečajne mase i budućeg poslovanja dužnika.

Odluka da se vjerovnici druge skupine potpuno isključe iz namirenja može imati dalekosežne posljedice, uključujući gubitak povjerenja vjerovnika u stečajni sustav, što može rezultirati izbjegavanjem prijave tražbina u budućim postupcima te i rizik od pravnih sporova, jer se vjerovnici druge skupine mogu odlučiti osporiti zakonitost ovog stečajnog plana, što može dodatno opteretiti dužnika i ugroziti provedbu plana.

IV. Slijedom svega navedenog, stečajni vjerovnik predlaže nadležnom Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske uvažiti ovu žalbu te ukinuti pobijano rješenje u cijelosti.

U Zagrebu, 30. prosinca 2024. godine

Stečajni vjerovnik
zastupan po: